

пять сто патрони. За да ги купи, прие Димитръ Кукумявковъ, защото йоще не бѣше познатъ всѣкиму изъ градатъ и ако се хване отъ правителството, лесно може да се оправдае, като каже, че ги купува за неговитѣ познайници овчери. Той отиде у дюкянѣтъ на Ерменецѣтъ, Печо, срѣщо сараческитѣ дюкени, дѣто работеха само турци, и го попита да ли има отъ сжщитѣ патрони какъвъ то Икономовъ бѣше далъ. Ерменецѣтъ като взе патронѣтъ, попита го: колко патрони иска отъ този видъ. Той каза, че му трѣбать двестя, и лукавийтъ Ерменецъ на часа завика: „какво ще правишъ съ толкова патрони, на главата ми бела ли ще докарашъ? Менѣ ми е поръчено отъ правителството, че който иска повече отъ десять да извѣстя. Иди си намѣри поручители.“ При това грѣмогласно викание, турцитѣ сарачи, настанаха отъ дюкянитѣ си и нахълтаха въ ерменскиятъ дюкянъ, дѣто той йоще продължаваше да вика. Кукумявковъ го увѣряваше, че винаги е купуваль патрони за познатитѣ му овчари, безъ да му сж е забѣлѣжило за подобна покупка, като нахълтаха турцитѣ той му каза: „ти си продавачъ и азъ сжмъ куновачъ, ако ти изнася можешъ да ми продадешъ, ако ли не, ти знаешъ.“ При потѣглението му да излѣзе отъ дюкянѣтъ, турцитѣ питаха Ерменецѣтъ защо купувачѣтъ искалъ толкози патрони и го изглѣждаха сжмнително, а той като се видѣ въ такова положение измѣква се изъ мѣжду навалѣнитѣ турци и отиде на дюкянѣтъ си дѣто го чакаха: Петръ Кара Костовъ и Георги Кириковъ, разказа на тѣхъ станалата случка, които немалко негодуваха и роштаяха за подлостята на Ерменицѣтъ, страхуваха се отъ друга страна да не би очевидцитѣ турци да извѣстятъ на правителството за покупката на толкози патрони, които впрочемъ не